

ning gennem ofte trange og haarde Aar har kæmpet sig langt videre frem. Det oplystes den Gang, at der da dyrkedes 13,423 Tdr. Land med Sukkerroer, men nu dyrkes over det dobbelte Areal, nemlig ca. 27,500 Tdr. Land med disse Roer, hvilket vil sige, at omtrent 200,000 Tdr. Land eller 20 □ Mil Agerland er direkte interesseret i denne Drift og har anlagt deres hele Drift paa denne Dyrkning, og der findes en overordentlig stor Mængde smaa Landbrug under denne Drift. Til Roedyrkingen er knyttet 6 store Fabrikker under de danske Sukkerfabrikker samt Andelsfabrikken i Nykøbing, tilsammen med deres uhyre Bygninger og Materiel repræsenterende mange Millioner Kroners Værdi. Foruden at Sukkerroedyrkingen ude i Landbruget er af meget intensiv Art og betinger en forøget Om sætning, afføder den tillige, at en meget stor Menneskekraft maa anvendes ved Driften. Man kan vistnok regne med omtrent 1 ekstra Arbejder for hver 3 Tdr. Land med Sukkerroer, hvilket vil sige, at Roedyrkingen her i Landet kræver ca. 9,000 flere Arbejdere, end om det samme Areal dreves som almindeligt Landbrug. Under de 7 Sukkerfabrikker beskæftiges der Aaret rundt 135 Funktionærer og 980 eller lige ved 1,000 Arbejdere af forskellig Art, men under Roesæsonen fra September til Jul stiger dette sidste Tal til 2,800 Arbejdere. Hvad dette Sæsonarbejde derfor betyder for henimod et Par Tusinde Landarbejdere og smaa Husmænd, ligger klart for. I Aaret 1904—05 udbetaltes der i Løn og Tantième til Arbejdere og Funktionærer med et rundt Tal $2\frac{1}{4}$ Mill. Kroner.

Man vil heraf forstaa, hvor store In tresser der direkte er knyttet til denne Pro duktion. De indirekte straae ud til flere Sider og vise sig blandt andet i de Byer, til hvilke Fabrikker ere knyttede. I Nakskov stammer saaledes henimod Halvdelen af Havneindtægterne fra Fabrikkens Virksomhed. I Fabrikken i denne By op arbejdes der under Roesæsonen daglig 3 Mill. Pd. Roer, af hvilke der daglig udvindes 360,000 Pd. Sukker. Dette skal passere Havnen, hvor det i Forbindelse med Indførsel af Kul og andre Ting frembringer en stærkt forøget Virksomhed. I det hele er det øjensynligt, hvilken Rolle dette Erhverv spiller for Tusinder af Arbejdere paa Land og i By.

De Tal, jeg her har nævnt, kaste sik kert et tilstrækkeligt Lys over den om fattende Betydning, som hele denne Pro-

duktionsgren har. Jeg vil imidlertid tillige gøre opmærksom paa, at er det uomtviste ligt, set i Forhold til hele vort eget lille Lands Erhvervsliv, en betydelig Rolle, vor Sukkerproduktion spiller, træder den gennem Toldloven i Forbindelse med andre Lande, og sammenligne vi vor Produktion med, hvad disse producere, vil man blive klar over, at den under en eventuel Kamp staaer som en Dværg overfor en Kæmpe, der med en Brøkdel af sin Produktion kunde overmande os.

For 1905—06 opgøres Danmarks Su kerproduktion til ca. 66,000 Tons, men Hollands til 225,000, Østerrigs til $1\frac{1}{2}$ Million, Tysklands til 2,400,000, Frankrigs til 1,075,000, Ruslands til omtrent 1 Million og Belgiens til 650,000 Tons eller i alt for disse 6 Lande 6,840,000 Tons. Vor Pro duktion udgør altsaa ikke en Gang 1 pCt. heraf, og man vil forstaa, hvor varsom vi maa være for at blotte os.

Men lad os nu se paa, hvorledes vort Sukkererhverv er stillet efter de nugæl dende Love, og hvorledes det vil blive stillet efter de forelagte Forslag. Det er maaske et af de mest udviklede Afsnit i samtlige de forelagte Love, men det maa redes ud, ogsaa af Hensyn til Offentlig heden, og jeg skal forsøge at gøre det saa kort og forstaaeligt som muligt.

I den nugældende Toldlov er Sukkeret delt i tre Grupper. Den første, Position Nr. 227, rummer Sukkere, der ere lysere end Farveprøve Nr. 18. Der paahviler dem en Told af 12 Øre pr. Kilogram — jeg vil her hele Tiden regne med Kilogram. Den indenlandske Afgift er 5,14 Øre. Forskellen herimellem er den eksisterende Beskyttelse, og denne udgør altsaa 6,86 Øre pr. Kilo gram, hvilket er $2\frac{1}{2}$ eller nøjagtigt 2,54 Øre mere, end Brysselerkonventionen tillader for disse Sukkere; den tillader jo kun 4,32 Øre.

Den næste Gruppe, Position 228, rum mer Sukkere, som ere lysere end Lysheds prøve Nr. 9, men ikke lysere end Nr. 18. Her er Tolden 6 Øre pr. Kilogram og den indenlandske Afgift $4\frac{1}{2}$ Øre. Dette giver en Beskyttelse af kun $1\frac{1}{2}$ Øre, medens Konventionen tillader en betydelig højere Beskyttelse, nemlig næsten 4 Øre, nøjagtigt 3,96 Øre.

Den sidste Gruppe, Position Nr. 229, rummer Sukkere, som ikke ere lysere end Farveprøve Nr. 9, og den kan i og for sig lades ude af Betragtning, da der under den kun falder Sukkere af en saadan Farve og Kvalitet, at de praktisk set ere betyd ningsløse.